

Dragoljub M. V. P. - Kako zaista radi mozak (svejedno kojeg bića)

Jedan psiholog za netelsno jednog čoveka upotrebljava naziv „psiha“. Za isto to filozofi, duhovnjaci, književnici, antropolozi i pesnici-muzičari koriste naziv „duša“.

„Psihologija je iskustvena nauka. Opisuje i objašnjava doživljavanja i ponašanja čoveka, razvoj njegove psihe i sve za taj razvoj značajne unutrašnje i spoljašnje uzroke i uslove.“ (Wikipedia)

Sledeći stav:

„Pošto psihološka praksa nije u stanju da objasni sve psihološke fenomene, prinudjeni smo da se nekad okrenemo duhovno-naučnoj psihologiji.“ (Wikipedia) – stvara zabunu, jer psiholozi na današnjim pozicijama svojoj nauci nikada ne koriste one termine iz metafizike i teologije: „duša“ i „duh“.

Dakle, psiholozi sa jedne pozicije prema netelesnom delu čovekovog bić, a ostali (filozofi, duhovnjaci, književnici, antropolozi i pesnici-muzičari) sa druge pozicije prema istom tom netelesnom delu čovekovog bića izbegavaju termine koji ne pripadaju „njihovim“ fahovima. Kad bi i jedni i drugi znali šta je tačno to što prvi nazivaju *psihom*, a drugi *dušom*, ne bi imali odbojnost ni prema kom terminu koji se odnosi na pojam tog netelesnog dela čovekovog bića.

Ovako ili onako psihologija je nešto kao mikrosociologija; kao što su to tamo mikrofizika ili mikrobiologija.

Čovek koji se za netelesno čovekovog bića interesovao i kad je to psiha, tobože *naučno* posmatrano, a i kad je to duša/duh, tobože *nenaučno* posmatrano, je bio Karl Gustav Jung; (C. G. Jung).

C. G. Jung je studirao medicinu. Kao akademik se interesovao za psihi, a kao ezoteričar se interesovao za dušu. I do kraja svog života nije razumeo to jedno te isto ni kao aka-demičar ni kao ezoteričar.

Putovao je mnogo. Video je mnogo rituala mnogih šaman. Sa mnogim šamanima je razgovarao, prakticirao, ... i na kraju svog života je priznao da je ostao zbunjen u pokušajima da shvati to jedno te isto; psihi/dušu.

C. G. Jung:

„Ako je ljudska psiha nešto, onda je ona neshvatljivo komplikovana i u neograničeno mnogo varijacija, toliko da ih je nemoguće objasniti psihologijom instikata. Ja mogu samo sa divljenjem i strahopoštovanjem stajati pred ponorom i visinama duše, čiji nedimenzionalni svet skriva bezgraničnu brojku slika; koja je svoj razvoj od miliona godina sažela i u telesno integrisala. Moja svesnost je kao jedno oko koje najudaljenije prostore obuhvata, a psihičko Ne-Ja je ono koje one nedimenzionalne prostore nedimenzionalnim ispunjava. One slike pak nisu besadržajne senke, nego su moćni uticaji na dušu, koje mi ne razumemo, ali čiju moć ne možemo umanjiti nipodaštavanjem njih. Ovom mom izrazu o duši bih mogao samo sliku zvezdanog noćnog neba priložiti, pošto je sadržaj unutrašnjeg sveta jednak sadržaju spoljašnjeg, a kako ja ovaj spoljni svet doživljavam posredstvom tela, tako onaj unutrašnji svet doživljavam posredstvom duše.“

To što je on istu nju hteo i drugima objasniti i nije toliko tragično, s obzirom na to da se njome kao psihoanalitičar bavio, nego je velika tragedija što se psihoanaliza ovog sveta dobrim delom oslanjala na njegova objašnjenja; prema (gornjim) rečima njega samog shvatljivo, na objašnjenjima njega nekvalifikovanog da o duši išta tvrdi.

* * *

Um je radno-proizvodna sposobnost mozga u sticanju i korišćenju sopstvenog znanja i znanja svoje vrste.

Kod ljudi je tu tako da se mozak ponaša kao radnik koji je ujedno i radionaca od četiri nivoa.

Na **Prvom nivou** radnika-radionice je mozak delatan

- a) na objektivnom ovog sveta
- b) na subjektivnom i afektima njega samog
- c) kontemplativno na sebi (koncentracijom, vizualizacijom, meditacijom,

Objektivno gledano, svima je lakše kad je jedan mozak objektivno delatan na objektivnom, subjektivno-afektivnom i kontemplativnom, a svima je najteže kad je jedan mozak subjektivno delatan na subjektivno-afektivnom sebe sama.

Na **Drugom nivou** je mozak delatan kao

- a) svesnost sebe kao osobe
- b) posmatrač delatnika na Prvom nivou

Na *Trećem nivou* je mozak delatan (ako je delatan) kao a) posmatrač posmatrača delatnika sa Prvog nivoa

Na *Četvrtom nivou* je mozak u stanju ne-dvojnosti, odnosno u stanju savršenog jedinstva

Srbi kažu da je mozak aktivan kao um, duša i duh;

Nemci kažu da je mozak aktivan kao Vernunft, Seele i Geist;

Englezi kažu da je mozak aktivan kao mind, soul and spirit. To možemo prihvatiti ako objasnimo tačno na kakvim poslovima mozak radi kao um, na kakvim kao duša, a na kakvim kao duh.

Na Prvoj platformi je mozak naizmenično delatan na tri radna mesta; naglasimo: naizmenično, jer ne može biti aktivan na dva radna mesta odjednom, na drugom ili na trećem; već prema tome na kom radnom mestu mu je kad volja ili interes da deluje. Nekad ga na neke delatnosti prisiljavaju okolnosti koje ne zavise od njega, a u kojima ništa ne odlučuju ni njegovo raspoloženje, ni njegovi interesi da stekne, nego ga prisiljavaju njegove obaveze da pazi na nosioca njega. Dakle, da pazi na celo biće kojem pripada; da telo koje ga nosi ne izgubi ovo ili ono, ovoliko ili onoliko, već prema tome šta je od tela koje ga nosi u opasnosti da postane uništeno.

Prva aktivnost mozga hronološki i na Prvoj platformi njegovog delovanja je on kao razum. Mozak kao razum je aktivan i na konkretnim i na apstraktnim stvarima; kako na racionalnim tako i na iracionalnim. Mozak je na ovoj platformi i na ovim poslovima jednostavno „radnik“. Svejedno da li je matematičar, plaćeni ubica ili pevač u crkvi. Tu je mozak ustvari egzoteriker, od svog unutrašnjeg sveta odvojen.

Druga aktivnost mozga na Prvoj platformi je delovanje njega kao duše. Kao igrača sa mnogo maski, jer je on ovde često vrlo nepošten i prema sebi, ne dozvoljavajući drugim Aktivitetima njega da ojačaju, a tako usmeren i postavljen vrlo nepošten i prema drugim bićima; Ovo je oblast takozvanih afekata, ličnih interesa i društvenih relacija bića kojem tako aktivan mozak pripada. Čak i kad deluje kao čovekoljubac nije uvek sigurno da ne deluje da bi zadovoljio sebe kao društveno biće.

Treća aktivnost mozga na Prvoj platformi njegovog delovanja je on, mozak, kao sobom zabavljeni subjekt; na takozvanim vežbama koncentracije, vizualizacije, meditacije, ... Dakle um kontemplativno na sebi samom. Tu je mozak ustvari ezoteriker, od spoljnjeg sveta odvojeni ...

Na **Drugoj platformi** sebe je mozak aktivan ili neaktivan, kao posmatrač sebe kao osobenosti – samosvesnost – ili kao posmatrač sebe na jednom od ona tri delovanja na Prvoj platformi.

Na **Trećoj platformi** sebe kao radionice je mozak aktivan, ili neaktivan, kao generalni direktor; koji, ako je aktivan, posmatra i primeti kad je posmatrač delatnika aktivan, a kad nije.

Ovde moramo reći da su u vrlo malo mozgova aktivni i posmatrač delatnika i posmatrač posmatrača delatnika, tj generalni direktor.

Mozak na **Četvrtoj platformi** sebe, kad je u stanju takozvane ne-dvojnosti, odnosno blaženstva, je jedna posebna tema; i po obimu i po kompleksnosti.